

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Quibus locis sacris haec reuerentiam immunitates debeantur. punct. 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

fiaticam derogantia concessa erant, ut videtur colligi ex principio constitutionis, nullo modo est audiendus. Tum quia est contra communem sententiam Doctorum post dictam constitutionem scribentium, qui omnes generaliter illam explicant, & in omni loco obligare affirmant. Tum quia eius sententia obstat manifestis verbis supradictae constitutionis. Inquit enim Pontifex, se velle, quando praesens temporum calamitas, & nimia peruersorum hominum malitia exposcit aliquid permittere circa immunitatem Ecclesiarum, ultra id quod à sacris canonibus est prescriptum; & ita notavit Farinac. in append. de immunit. Ecclesiast. cap. 2. num. 8. Ex iure civili constat ex toto tract. Cod. de his, qui ad Ecclesias confugiunt, specialiter leg. 2. ibi sancimus nemini licere ad sacrosanctas Ecclesias confugientes abducere. Ratio huius concessionis est. Tum ut fideles maiorem respectum in locos sacros concipiant, maiorique cum reuerentia ibi assistant. Neque inde fit, ut aliqui heretici contendunt, Ecclesiam hoc privilegio fieri speluncam latronum. Tum quia ibi delinquentes non defendit. Tum quia ius defensionis non fouet delicta, sed misericordiam delinquentibus concedit. Tum ob alias rationes, quas eruditè congerit Decian. tract. crimin. lib. 6. n. 2. praecipue num. 7. & Conf. 80. num. 12. & 13. lib. 3. Ioann. Guierri. pract. quæst. civil. lib. 3. q. 5. num. 9. Anast. Germ. de sacrorum immunit. lib. 3. cap. 16. num. 15. & seq.

2 Dixi hanc reuerentiam & immunitatem iure canonico, & civili stabilitam esse, ut tacite insinuare iure naturali, aut diuino non esse firmatam, sic Couar. lib. 2. var. resol. cap. 20. num. 1. Decian. tract. crimin. lib. 6. cap. 25. num. 2. Suar. i. 1. de relig. lib. 3. cap. 8. num. 9. Alexand. Ambrosius de immunit. cap. 1. num. 3. Bonac. disp. 3. de primo decal. praecipio quæst. 7. §. 1. n. 2. Ludouic. Peguer. in pract. crim. cap. 26. num. 1. Bouad. Polina. lib. 2. cap. 14. à num. 3. Prior pars, scilicet iure naturali hanc immunitatem non haberi, constat. Tum quia ius naturale dicitur delinquentem puniendum esse, & non tamen dicitur ad templum confugiendum inde extrahendum non esse. Nam si hoc diceret, in omnibus delictis aequè procederet, neque posset Ecclesia vnum delinquentem defendere, alio non defenso. Tum quia actio extrahendi delinquentes ab Ecclesia, ita ut punitioni debeat subiciantur ex se iusta est, cum ad iustum finem ordinetur, & necessaria, cum abque illa puniatio debita obtineri non possit. Ergo ex se non credit in contemptum loci sacri. Ergo secluso iure positivo ex iure naturali, debita non est hæc immunitas delinquentium. Secunda pars etiam constat. Tum quia in lege gratiæ nullum habetur præceptum positium præter ea, quæ ad sacramentorum administrationem, & receptionem pertinent. Tum quia hæc immunitas pro varietate temporum varias recipit mutationes; quos enim delinquentes vno tempore Ecclesia defendit, alio tempore puniendos tradit. Ergo signum est iure diuino stabilitam non esse. Neque obstat templo veteris legis hanc immunitatem esse à Deo concessam. Nam (præterquam quod hoc sub lite est) privilegium illi templo concessum ad nostra templa non extenditur; cum illo enim templo finium fuit. Neque etiam obstat dicitur in Trident. sess. 25. cap. 20. Ecclesiarum & personarum Ecclesiasticarum immunitatem Dei ordinatione, & canonicis sanctionibus esse constitutam: quia verbum illud Dei ordinatione non indicat legem à solo Deo manantem, sed indicat Dei instinctu, & voluntate factam esse.

3 Sed inquires primò: An hæc immunitas latè interpretanda sit? Couar. lib. 2. cap. 20. num. 4. vers. secundum, in fine. Decian. tract. crimin. lib. 6. c. 25. num. 14. & c. 28. num. 6. in fine, & c. 29. n. 1. existimant stricte interpretandam esse. Tum quia derogat ius commune, imò & naturale quo cauetur delicta non debere manere impunita. Tum quia hac immunitate freti, audaciores redduntur improbi ad crimina committenda. Tum quia Ecclesia non sceleratis fauere intendit, sed miseris, & casu delinquentibus misericordiam concedere. Nihilominus retinenda est communis sententia affirmans hanc immunitatem delinquentibus concessam latè esse explicandam. Tum quia est causa pia, & fauorabilis Ecclesiarum, Tum quia est privilegium per modum legis in iure communi insertum, quod latam recipit interpretationem. Tum quia nemini in particulari præiudicat: sic Alexand. Ambrosii. de immunit. Eccles. cap. 10. num. 7. vers. ac etiam, Marc. Anton. Henuens. pract. Archiepiscop. cap. 22. num. 2. in fine, Marian. Italia. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 2. §. unico, num. 1. Farinac. in append. immunit. cap. 2. num. 21. Decian. sibi contrarius Conf. 10. num. 19. & 22. lib. 3.

4 Inquires secundò: An interpretatio faciendâ sit iuxta ius civile, vel canonicum, quando non reperitur extra loca Ecclesiarum in terris imperij ius civile attendendum esse? sic Addition. ad Angel. de maleficiis verbo quod forma publica num. 59. lit. B Algat. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 3. num. 5. & alij relati à Deciano, conf. 80. num. 3. lib. 3. Moueri possunt quia in pluribus decretis Pontificiis, præcipue cap. inter alia de immunit. Eccles. & cap. id constituimus 17. quæst. 4. leges civiles de immunitate Ecclesiarum loquentes approbantur. Ergo saltem approbandæ sunt pro terris imperij, & pro iudiciis secularibus auctoritatem iudicandi ab alio, quam à Pontifice recipien-

tibus. Dicendum tamen est vbi libet ius canonicum seruandum esse; Tum quia hæc est materia Ecclesiastica, in qua ius civile nullam iurisdictionem habet, nisi ad fouendam dispositionem iuris canonici. Tum quia Ecclesia semper fuit exempta à iurisdictione Principis secularis, & Pontificiis legibus subiecta. Tum quia iudex Ecclesiasticus compellere potest seculares iudices, ut leges canonicas suum forum respicientes seruent. cap. 2. de foro competent. in 6. & cap. decernimus de sentent. excommunicat. eodem lib. & in eodem. 1. de pœnit. remiss. & ita traxit Decian. tract. crimin. l. 6. c. 25. num. 6. Alexand. conf. 145. num. 2. & num. 20. l. 7. Ludouic. Peguer. pract. crim. cap. 26. num. 6. Farinac. in append. de immunit. cap. 2. num. 28. & num. 31. & de carceribus, & carceratis, quæst. 28. & 6. Aduenit bene cum Deciano nuper relato, si dubium aliquod suboritur super interpretatione iuris canonici, illam interpretationem sequendam esse, quæ cum iure civili conueniat, & merito, quia iure iuris conuenit decent, iurimum correctio quoad fieri possit vitanda. Hæc tamen declaratio, & interpretatio à iudice Ecclesiastico, non seculari faciendâ est, quia materia est Ecclesiastica, Farinac. supra.

5 Inquires terciò: An hæc immunitas loci sacri consuetudine tolli, vel diminui possit. Constat ex dictis de consuetudine diminui, tollique posse, si consuetudo legitime præscripta sit, habeatque omnes qualitates requisitas in cap. fin. de Consuetud. quasque tract. de legib. latè explicamus. Quia à iure positivo, & non diuino, nec naturali introducta est. Sed an de facto diminuta sit? Plures Doctores affirmant. At bas in cap. inter alia de immunit. Eccles. num. 13. ante finem, vers. Et ipsa puto verissima. Oldradus conf. 54. num. 2. Couar. lib. 2. var. cap. 20. per totum, præcipue num. 5. Et probant, quia pluribus locis consuetudine receptum est simpliciter fures immunitate Ecclesiastica non gaudere, neque securos existere, si ad Ecclesiam, vel eius cæmeterium non confugiant, etiam intra 30. passus existant.

6 Dicendum ergo est omnes consuetudines ante concilium Tridentinum, & constitutionem Gregorij statutas aduersus immunitatem Ecclesiasticam, sublatis omnino esse per concilium dicta sess. 25. cap. 20. & supradictam constitutionem Gregorij, ut ex iplo textu constat, & tradit Franciscus Leo in thesauris fore Ecclesiast. l. p. cap. 13. num. 27. & 28. Alexand. Ambrosius de immunit. Eccles. cap. 1. num. 11. & 12. Marian. Italia. in tract. de immunit. lib. 1. cap. 6. in princ. pluribus firmat, Farinac. in appendice de immunit. cap. 2. num. 5. & de carcer. & carceratis, quæst. 28. num. 74. Quapropter videndum est, an post dictam constitutionem Gregorij, & Trident. aliqua consuetudo legitime stabilita sit, aliàs ius commune non derogabit. Item non est præsumenda consuetudo, cum sit quid facti, nisi legitime probetur: neque credendum est Doctoribus de consuetudine restantibus extra locum vbi versari sunt. Farinac. dicto cap. 2. n. 8. & pluribus relatis, quæst. 28. num. 18.

PUNCTVM VI.

Quibus locis sacris hæc reuerentia immunitatis debeat.

- 1 Ecclesis auctoritate Episcopi erectis debetur.
- 2 Non est necesse in eis sanctissimum Eucharistiæ sacramentum permanenter esse.
- 3 Neque item est necesse diuina celebrari.
- 4 Extenditur hæc immunitas ad Ecclesias nondum perfecte constructas.
- 5 Item extenditur ad Ecclesiam interdiciam.
- 6 Item ad Ecclesiam pollutam.
- 7 Ad Ecclesiam dirutam, seu destructam extenditur, modo non sit diruta auctoritate Episcopi, aut sine ipse reedificatiua.
- 8 Extenditur quoad totam fabricam Ecclesiarum.
- 9 Confugiens ad portas Ecclesiarum clauso immunitate gaudet.
- 10 Extenditur ad Claustrum, porticum, ambitum, dormitorium.
- 11 Non solum ad Ecclesiam, sed etiam ad illius confines extenditur immunitas.
- 12 Qua ratione hi confines intelligendi sunt.
- 13 Limitanda est hæc doctrina, ut procedat in Ecclesia, quæ sunt extra muros, non intra.
- 14 Item ut procedat de eo, qui iam ad Ecclesiam confugit.
- 15 Hoc privilegium 30. passus de iure communi intelligendum est. Secus de consuetudine.
- 16 Extenditur immunitas ad cæmeterium Ecclesiarum.
- 17 Item ad hospitale auctoritate Episcopi erectum.
- 18 Item ad domus, seu conuentus religiosorum, secundum totum illud quod septum est.
- 19 Item ad oratorium extenditur, si auctoritate Episcopi erectum sit.
- 20 Domus Episcopi hæc gaudet immunitate, modo non distet ab Ecclesia 40. passus.

- 21 Si capellam habet, tamen si distet 40. passus, hac gaudet immunitate.
- 22 Si circa capella probabilis est non gaudere hac immunitate, si distet 40. passus. Probabilis est oppositum spectato iuris rigore, secus conuetudine.
- 23 Domus illustriſſimorum Cardinalium non videntur hac immunitate gaudere.
- 24 Tabernaculo Eucharistia, seu sacerdoti illam portanti debeat ut ne hoc immunitas? Aliquibus placet. Non est privilegium iure fundatum; spectanda conuetudo.
- 25 Status principum non est hac immunitas sacra concessa.

1 Constat Ecclesie auctoritate Episcopi et ceteris hanc reuerentiam debere, etiam si consecrata non sint ex expressa declaratione textus in cap. Ecclesia, de immunit. Eccl. siarum, ibi, Ecclesia, in qua diuina mysteria celebrantur, hiet adhuc non existerit consecrata, nullo iure privilegium immunitatis adiungitur, quia obsequiis diuinis dedicata, nullis sunt temerariis ausibus profananda Sic ferè omnes Doctores, quos in re clara referre omitto.

2 Duplex tamen conditionem aliqui requirunt. Prima, vt in ea sanctissima Eucharistia seruetur, sic Couat. lib. 2. var. c. 20. n. 4. Anasil. Geimon. de sacrorum in munit. lib. 2. cap. 16. n. 6. Tufch. pract. conel. verbo Ecclesia, conel. 9. num. 19. vbi relato Claro testatur sic ex consuetudine in pluribus locis feruari. Ratio esse potest; quia propter hoc sacratissimum mysterium est hac immunitas instituta. Verum hæc conditio necessaria non est; Tum quia in suprad. cap. Ecclesia, & in aliis textibus de immunitate loquentibus non expolitatur. Tum quia ratio concedendi hanc immunitatem non est continua Christi sacramentalis presentia, sed quod talis locus destinatus sit auctoritate Episcopi ad diuina ibidem celebranda, & ita tenet Farin. q. 28. n. 3. 4. & in append. de immunit. cap. 17. n. 254.

3 Secunda conditionem expolitatur, vt in ea diuina celebrantur, sic glossa verbo celebrantur, & ibi Zabarella Buttrius num. 2. c. 3. Innocent. in cap. inter alia de immunit. Eccl. verbo ad Ecclesiam, & ibi Hostiens. Decian. tract. crim. lib. 6. c. 24. n. 24. Alexand. Ambros. de immunit. Eccl. c. 10. n. 2. vers. quod iustitiam Mouerunt ex dicto c. Ecclesia, ibi enim dicitur, non aduini immunitatis privilegium Ecclesie, in qua diuina mysteria celebrantur. Ergo à contrario sensu adimi debet hoc privilegium Ecclesie, in qua diuina non celebrantur. Quouisque hæc diuina celebrantur, non videtur Ecclesia, quæ neque consecrata, nec benedicta est, diuinis obsequiis dicata esse. Ceterum, neque hæc conditio necessaria est, sed eo ipso, quo Ecclesia auctoritate Episcopi primam lapidem ibidem ponens constructa fuerit, gaudet hac immunitate, sic Ioann. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 9. ad num. 2. & seqq. Anast. Germon. de sacrorum in munit. lib. 1. cap. 16. num. 23. & seqq. pluribus firmat. Farinac. q. 28. n. 34. & in append. de immunit. cap. 17. num. 258. Bonac. disp. 3. de primo decal. precepto, q. 7. n. 2. Suar. lib. 3. cap. 9. n. 2. Ratio est. Tum quia hic est locus religiosus diuinis obsequiis dicatus. Quod verò in ea diuina non celebrantur, per accidens est, sufficit quod celebrari possint. Tum quia ex hac apertitudine Ecclesia nominatur, vel saltem locus religiosus dicitur. Tum quia in c. ad hac de Religiosis domibus. Hostiensis auctoritate Episcopi ad factum vult destinatum, ita est locus sacer, & religiosus, vt non possit profanis visibus deseruire. Ergo etiam Ecclesia sic dicata. Tum denique, quia si talis Ecclesia polluta fuerit sanguinis, vel seminis effusione reconciliatione indiget, vt probat textus in cap. si Ecclesia, de Consecrat. Ecclesia. Ergo erat locus sacer, Ergo gaudet immunitate.

4 Hæc doctrina extenditur primò ad Ecclesiam non perfecte constructam; quia ab eo puncto, quo auctoritate Episcopi cepit constructi; dicitur locus diuinis obsequiis dicatus, & immunitate gaudet, sic Abb. in c. Ecclesia, de immunit. Eccl. num. 5. Anchar. num. 1. Farinac. in append. de immunit. cap. 17. num. 261. Quod limitat Marian. Itali. de immunit. Eccl. lib. 1. c. 4. §. 3. num. 15. & seqq. vt procedat cum continuo, & perseveranter constructur. Secus si ad finem sita; quia tunc (inquit) potius est locus desertus, quam domus orationis. Inefficax ratio, cum ob cessationem ab oratione deputatio non adimatur.

5 Secundo extenditur ad Ecclesiam interdictam. Non enim ob interdictum immunitate priuatur; quia hæc immunitas concessa est ob reuerentiam loci sacri. Esse autem sacrum non potest Ecclesia, ob interdictum. Item interdictum non habet tunc effectum, sic pluribus firmat Decian. tract. crim. lib. 6. c. 25. n. 20. Farinac. q. 28. num. 35. & in append. de immunit. cap. 17. n. 259. Suar. l. 3. de reuerentia debita locis sacris, c. 9. n. 6. Tufch. pract. conel. verbo Ecclesia, conel. 9. n. 9. Ioann. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 9. cap. 8. q. 4. & alij.

6 Tertio extenditur ad Ecclesiam pollutam, quia ratione pollutionis non tollitur loci sanctitas. Neque in iure habetur, quod Ecclesia polluta hoc debeat privilegium priuari; & ita tenet expressè Suar. suprad. & Bonac. disp. 3. de primo decal. precepto, q. 7. n. 1. n. 3.

Feid. de Castro Sum. Mor. Pars II.

7 Quarto extenditur ad Ecclesiam dirutam, & destructam; quia saltem ratione loci, in quo edificata erat, non desinit esse sacra. leg. ad sacra, ff. de contrahenda empt. leg. in tantum, §. sacra in fine, ff. de rerum diuis. Quod intelligendum est, dummodo auctoritate Superioris destructa non sit; aut destructa sit, cum ipse reedificationis. Nam si destructa est auctoritate Superioris, vel sine ipse reedificationis, locus sacri desinit esse, & sic profanus, ac proinde immunitate non gaudet, sic Clarus ex communi opinione pract. §. fin. q. 30. vers. manet est dicitur, Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 24. num. 27. & cap. 25. num. 22. Card. Tufch. pract. conel. verbo Ecclesia, conel. 9. n. 10. Bonac. disp. 3. q. 7. de immunit. §. 2. n. 4. Marian. Itali. de immunit. lib. 1. cap. 4. §. 3. num. 1. 3. Ambrosius. de immunit. c. 10. n. 3. Sanch. plures referens lib. 9. d. 15. n. 37. fine.

8 Quinto extenditur ad Ecclesiam, non solum quoad ambitum internum, sed etiam quoad totam eius fabricam, ita vt capella, pariter, turris hac gaudeant immunitate; quia hæc omnia in lata significatione Ecclesie esse dicuntur. Neque obstat sanguinis, aut seminis effusione ibidem facta Ecclesiam non contaminari; quia ad effectum pollutionis, cum sit perennis, & odiosus, solum internus ambitus Ecclesie spectandus est; secus pro privilegio immunitatis, quod est fauorabile, & ita mihi probat textus in leg. pateram. Cod. de his qui ad Ecclesiam confugium ibi, quidquid fuerit interiacens sine in cellulis, sine in domibus, hortulis, balneis, atque porticibus confugas interioris templi vice tueantur. Idem constat ex cap. frater, cap. si quis contumax, c. illud constitutum, c. si quis in arrio 17. q. 4. Et tradunt ferè omnes Doctores, vt videtur etiam apud Suar. tit. 1. de relig. lib. 3. cap. 9. ad num. 6. & sub num. 9. Card. Tufchum pract. verbo Ecclesia, conel. 9. n. 3. & 17. conel. 20. per totum, & verbo immunitas, conel. 59. n. 5. Farinac. in append. de immunit. cap. 17. num. 168. Ambrosius. de immunit. cap. 10. num. 6. Bonacin. disp. 3. de primo decal. precepto, q. 7. de immunit. §. 2. n. 5.

9 Ex quo fit consequentem ad portas Ecclesie, etiam si clausæ sint securum esse; quia saltem ipsi Ecclesie adherent, & probant textus nuper relati, & tradit Suar. num. 8. Bonac. n. 5. Farin. de carcer. q. 28. num. 24. & in append. cap. 17. num. 279. Decian. conf. 6. cap. 25. num. 17. Nauarr. sum. cap. 25. num. 17. ad finem. Fit secundo, existentem supra rectum Ecclesie hac gaudere immunitate. Tum quia verè in Ecclesia, etiam ab Ecclesia non circumdatur, sicuti sanctorum corpora in caelo dicuntur existere, etiam si solum pedibus caeli superficie calcant. Tum quia verum est Ecclesie adherere, & in Ecclesia situ existere. Quia Ecclesia, seu quælibet domus tum ex solo, tum ex tecto, eiusque superficie constat. leg. cum qui in princ. & ibi glossa, ff. de vscapionib. sic tradit expressè Suar. tract. 1. de relig. lib. 3. de reuerentia debita locis sacris, cap. 9. n. 8. Marian. Itali. de immunit. Ecclesia, lib. 1. c. 4. §. num. 24. & seqq. Prosper Farinac. q. 28. num. 14. & in append. de immunit. cap. 17. num. 272. Tertio fit consequentem ad scalas Ecclesie hac gaudere immunitate ob eadem rationes: quia pertinent ad Ecclesiam, & Ecclesie adherent. Ergo religiose reputantur. Tufchus verbo Ecclesia, conel. 10. num. 5. Angel. de malef. verbo quod fama publica, num. 59. vers. quarto quaro. Farinac. append. n. 280. & q. 28. n. 14.

10 Sexto extenditur immunitas ad atrium Ecclesie, claustrum, porticum, ambitum, dormitorium; quia hæc omnia vel sunt de fabrica, Ecclesie, vel sunt Ecclesie annexa, & probat textus in c. si quis in arrio, c. frater, cap. si quis contumax, & alij 17. quaest. 4. & leg. pateram. Cod. de his qui ad Ecclesiam. & tradit Suar. c. 9. n. 7. & 9. Tufch. verbo Ecclesia, conel. 9. & conel. 20. Nau. sum. cap. 26. n. 17. Farinac. de carcer. q. 28. num. 14. & in append. de immunit. c. 17. n. 268.

11 Septimo extenditur immunitas, non solum ad Ecclesiam, sed etiam ad illius confines, ex textu in c. si quis antiquitas 17. q. 4. ibi, quia tamen confinia earum infringere tentaerint, & ex c. definiuit eadem causa & quaest. ex leg. present. §. ex his. Cod. de his qui ad Ecclesiam confugiunt; sic aliis relatis Farin. q. 28. n. 14. & seqq. & in append. de immunit. c. 18. n. 283. Suar. tract. 1. lib. 3. cap. 9. n. 8. Quod si roges, quæ nomine confinium intelligantur? Respondeo pro Ecclesia Cathedrali, seu maiori 40. passus per circuitum eius, pro minori Ecclesia 30. habetur, cap. si quis antiquitas 17. quaest. 4. ibi, statuimus vt maior Ecclesia per circuitum 40. passus habeat, capella vero, vel minores Ecclesie 30. Idem exprimitur, cap. definiuit eadem causa, & quaest. ibi 30. passus vniuscuiusque Ecclesie in toto circuito reuerentia defendatur. Nauarr. cap. 25. n. 18. Tufch. verbo Ecclesia, conel. 9. & 19. & verbo immunitas, conel. 59. Prosper Farin. quaest. 28. n. 14. & in append. de immunit. c. 18. n. 284. Anast. Geim. de sac. immunit. lib. 3. cap. 16. num. 38. Suar. lib. 3. cap. 9. num. 8. Huiusmodi passus ab hostio Ecclesie, seu muro eius enumerari debent. Quod satis indicat verbum per circuitum. Ambrosius. de immunit. Ecclesia, cap. 10. numer. 4. Farinac. append. cap. 18. n. 285. & num. 286. aliis relatis, probat quemlibet passum quinque pedes continere, & quemlibet pedem quindecim digitos.

12 Notandum dixi hos passus competere Ecclesie per circuitum earum, vt tacite excluderem circuitum, non ipsius

ipſus Eccleſiæ, ſed alterius particulatis, vel via publicæ; ſi enim domus alicuius privati ibidem exiſteret, qua circuitus Eccleſiæ, cuiusque territorium diſcontinuaſſetur, nullo modo privilegio immunitatis ibidem exiſtens gauderet; quia talis domus, & via publica dici non poſſet Eccleſiæ circuitus, cum Eccleſiæ non ſit, ſic Albertus leg. 2. verſ. ego credo, Cod. de his, qui ad Eccleſiam conſugiunt, Marian. Itali. de immunit. lib. 1. cap. 4. §. 2. per totum. & §. 6. per totum. Farinac. in append. de immunit. cap. 18. num. 291. & probat textus in cap. deſinit. 17. q. 4. ibi in hoc triginta paſſuum numero abſque domorum extraneorum receptaculo progrediendi aditum obtinebunt. Ex quo ſit non ſolum domus laicorum, ſed etiam particularium clericorum exiſtentes intra 30. paſſus Eccleſiæ hac immunitate non gaudere, ſed neceſſario requiri, ut domus illius Eccleſiæ ſint; aliis dici non poſſunt in circuitu Eccleſiæ eſſe, & ſic intelligendum eſt. Decian. conſ. 80. num. 28. lib. 3. Tulchus verbo immunitas, concl. 59. num. 22. Marian. Itali. de immunit. lib. 1. cap. 4. §. 6. in diſcurſu. Alexand. Ambroſin. de immunit. & libert. cap. 10. n. 8. Neque obſtat textus in c. quiſquis inuenitur 17. q. 4. ubi dicitur committere ſacrilegium qui inſergerit Eccleſiam, vel 30. Eccleſiaſticos paſſus, qui in circuitu Eccleſiæ fuerint, vel domus, quæ intra prædictos paſſus fuerint, ubi gloſſa dicit, domus clericorum: nam alie non debent ibi eſſe cap. Nulla. 12. q. 1. Non inquam, obſtat quia inde non conuincitur domus particularium clericorum intra illum ambitum exiſtentes gaudere privilegio immunitatis; ſed ſolum conuincitur ſacrilegium eſſe domus illas diſſipere, vel auferre. Inquit enim textus. Sacrillegium committitur. Si quis in reſeruit Eccleſiam, vel 30. Eccleſiaſticos paſſus, qui in circuitu Eccleſiæ fuerint, vel domus, quæ intra prædictos paſſus fuerint, aliquid diſſipando, vel auferendo. Nihil ergo extra immunitatem de domibus particularium deſinitur. Quod ſi obſticia e reuſum Eccleſiæ, & territorium illius, etiamſi 40. paſſus excedat, gaudere hac immunitate, vt pluribus comprobat Tulchus verbo Eccleſia, conc. 9. ſub n. 3. & 4. Decian. tract. crim. l. 6. cap. 25. n. 7. Farinac. in append. de immunit. cap. 18. n. 287. Reſpondeo probabilis mihi videtur limitandum eſſe circuitum, & ambitum ad 30. vel 40. paſſus, niſi ſit cæmeterium; quia tunc, vt dicemus, alia eſt ratio limitandi.

13. Limitanda tamen eſt hæc doctrina, vt procedat in Eccleſiis, quæ ſunt extra murorum ambitum, non in Eccleſiis intra muros populi contentis ex textu in c. quiſquis 17. q. 4. ibi capella, quæ ſunt inter ambitum murorum, caſtelorum non ponuntur in hæc 30. paſſuum obſeruatione, & tradit gloſſa in cap. antiquitus, verbo paſſus 17. q. 4. Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 25. num. 6. Anaſt. Germ. de immunit. Eccleſiæ, lib. 3. c. 16. num. 40. Farinac. de carceribus, q. 28. n. 12. & in append. de immunit. c. 18. num. 290. Tulchus tract. conſul. verbo Eccleſia, concl. 9. num. 5. & 6. Alexand. Ambroſin. de immunit. c. 10. n. 4. Bonacio diſp. 3. q. 7. de immunit. §. 2. n. 5.

14. Secundo limitanda eſt, vt procedat in eo, qui iam ad Eccleſiam conſugiit, ex illaque progreditur per 30. vel 40. paſſus. Secus verò de eo, quem Eccleſia non recepit. Sic probat textus in cap. deſinit. 17. q. 4. vt conſtat ex verbo progredi, ibi. Qui Eccleſias petunt per omnia, licetum eſt eſt in 30. paſſas ab Eccleſiæ ianuis progredi, & infra. Separatis ab Eccleſia domibus nullo modo abſcedant. Deinde requiritur, vt huiusmodi progreſſus ad requiſitum naturæ vſum ſit, vt conſtat ex illis verbis. Qualiter ad requiſitum naturæ vſum debitis exeant locis, & nullo teneantur euentu neceſſitudinis, qui dominicus ſe defendendos commiſerint clauſtris. De hac tamen limitatione dubitat Farinac. in append. de immunit. cap. 18. num. 293. Eo quod ad requiſitum naturæ vſum, v.g. ad exonerandum corpus permiſſum eſt extra Eccleſiam, & Eccleſiæ immunitatem exire ibi exiſtente modo ſtatim redeat, & non ſit alius locus ad id opportunus intra terminos immunitatis. Ex communi ſententia tradit Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 27. num. 6. in ſin. Mantua conſ. 6. poſt num. 17. Marian. Itali. de immunit. Eccleſiæ lib. 1. cap. 4. §. 7. num. 12. cap. 6. §. 1. num. 26. Ego verò exiſtimo ſupradictam limitationem retinendam eſſe, neque illi contrariari hæc canonica doctrina. Num textus permiſſus in Eccleſia reſcluſum exire inde ad neceſſarium naturæ vſum intra 30. paſſus, non tollit quomiuſque vitra poſſit exire, eſtu quo inera 30. paſſus non ſit locus opportunus, & finita neceſſitate ſtatim redeat.

15. Tertio limitandum eſt hoc privilegium immunitatis per circuitum 30. & 40. paſſuum, vt procedat de iure communi, & antiquo, ſecus de conſuetudine, quam in contrarium eſſe plures noui contemnendi Doctores affirmant. Suar. lib. 3. de reuerentia debita locis ſacris, cap. 9. num. 8. Couar. lib. 2. var. reſolut. c. 20. n. 5. Nauar. ſum. c. 15. n. 18. verſ. Admonemus. Farinac. de carcerib. quaſt. 28. n. 12.

16. Octauo extenditur immunitas ad cæmeterium Eccleſiæ ex textu expreſſo in c. ſin. de immunit. Eccleſiæ, in illis verbis, vel earum cæmeteriis, & ibi tradunt omnes. Solum eſt dubium, an hoc intelligendum ſit de cæmeterio Eccleſiæ coniugo, an etiam de ſeparato; Plures relati per Decian. lib. 6. cap. 24. num. 28. & 30. exiſtimant intelligi de coniugo. De ſe-

parato autem non, niſi conſet conſecratum eſſe. Cæterum aſſumandum eſt de quolibet cæmeterium eſſe intelligendum quia eo ipſo quo ſepulchre ſideiſum deſtinatum eſt, præſumitur benedictum eſſe, & autoritate Episcopali ſacratum. Ber. tach. in reſere. verbo cæmeterium, num. 2. Nauar. ſum. c. 15. verbo cæmeterium, Marian. Itali. de immunit. Eccleſiæ, lib. 1. c. 4. §. 6. num. 28. 29. & ſeg. Anaſt. Germ. de Sacrorum immunit. lib. 3. num. 31. & ſegq. Farinac. in append. de immunit. cap. 17. num. 264.

17. Nonò extenditur ad hoſpitale autoritate Episcopali erectum, & cum altari ad celebrandum, quia eſt locus ſacer, & religioſus, colligitur ex cap. ad hæc. de religioſis domibus. deſinit. 17. q. 4. Omnia enim privilegia Eccleſiæ conſecta iis hoſpitalibus conceduntur, vt probat lex omnia, Cod. de Sacroſanct. Eccleſiæ, ex communi ſententia tradit Couar. lib. 2. var. reſolut. cap. 20. num. 4. Decian. lib. 6. cap. 25. n. 18. Suar. lib. 3. cap. 9. num. 9. Farinac. q. 28. num. 36. & 37. & in append. immunit. numer. 265. & 266. Sanch. lib. 9. diſp. 15. num. 39.

18. Decimò extenditur ad domos, ſeu contentus religioſorum ſecundum totum illud, quod ſepum eſt; ac proinde comprehenduntur clauſtrum, dormitorium, hortus, & ſimilia: hæc enim omnia ad effectum immunitatis loca ſacra; & religioſa reputantur; quia Eccleſiæ adherent, eſto non reputantur facta ad effectum pollutionis, & violationis; ſic habetur expreſſe in leg. patens, Cod. de his, qui ad Eccleſiam conſugiunt, ubi quidquid fuerit inſeruiens ſue in cellulis, ſue in domibus, horulis, balneis, arque porticibus, conſugis interiori templi vice ſueantur. Colligitur ex cap. ſi quis conuſum, cap. frater, c. minor. 17. q. 4. & pluribus ſimar Farinac. in append. de immunit. n. 268. Sanch. lib. 9. diſp. 15. n. 42.

19. Vndecimò extenditur ad oratorium, ſi autoritate Episcopali erectum fuerit. Secus ſi privata autoritate: ſic docet Couar. pluribus relatis, lib. 2. var. c. 20. n. 4. Thom. Sanch. lib. 9. de matr. diſp. 15. num. 39. Suar. r. 1. de relig. c. 9. n. 10. Decian. tract. crim. lib. 6. c. 25. n. 19. Farinac. in append. de immunit. c. 17. n. 267. Probo, quæ privata autoritate eriguntur, priuata autoritate ad vſus profanos conuerti poſſunt, etiamſi de licentia Episcopali in eis celebrantur. Ergo non ſunt loca ſacra. Hæc enim ſemel dicta ad vſus profanos redire non poſſunt, ad hæc. De religioſis domibus. Item in priuata oratoria non habet Episcopopus vſus viſitandi, exigendi que procuracionem c. ſin. de cenſuris. Ergo non ſunt loca ſacra: hæc enim iurisdictionis Episcopali ſubduntur c. 1. deinde liceat. De cenſuris, in 6. E contra verò ſi autoritate Episcopali erecta ſunt, eo ipſo cultui diuino ſunt perpetuò deputata, neque ad vſus profanos redire poſſunt, ipſeque Episcopopus vſus viſitandi, procuracionemque exigendi. Ergo ſunt loca ſacra, & religioſa. Quod ſi inquiras, quando dubium eſt, an autoritate Episcopali erectum ſit oratorium, quid eſt præſumendum? Reſpondeo in dubio præſumi autoritate Episcopali erectum, ſi ibidem diuina celebrantur omnibus indifferenter ad ea audenda admiſſis: ſic Maſcard. de probat. concl. 860. num. 1. & 2. Sanch. lib. 9. de matr. diſp. 15. num. 39. ſine, ubi item dicit, ſi decennio ibi publice celebratur, & conſentit Menoch. de præſumpt. lib. 3. præſumpt. 232. num. 51. Si tamen oratorium habet cymbalum ſuper teſtum, & publice pulſatur, præſumendum omnino eſt autoritate Episcopali eſſe erectum, quia priuati oratorii hæc publica cymbali pulſatio non conceditur: cap. parentibus, de Priuilegio Maſcard. & Sanch. ſupra. Decian. lib. 6. cap. 25. num. 16. Farinac. de carcerib. q. 28. num. 72. & in append. de immunit. cap. 18. num. 267.

20. Duodecimò extenditur immunitatis privilegium ad domum, ſeu palatium Episcopali; ex expreſſo textu in cap. id conſtituimus 17. q. 4. ubi ab Eccleſiæ atris, vel domo Episcopali reos abſtrahere omnino non liceat, ſic omnes Doctores. Quod verum habet, etiamſi Episcopopus abſens, vel mortuus ſit: modo non ſit alteri locata domus, docet Marian. Itali. de immunit. Eccleſiæ lib. 1. cap. 4. §. 9. num. 4. Farinac. in append. de immunit. Eccleſiæ, cap. 17. num. 270. Hanc verò doctrinam limitant plures, vt intelligatur, in domo exiſtente intra 40. paſſus per circuitum Eccleſiæ c. deſinit. ſic Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 25. num. 14. Bonacio diſp. 3. quaſt. 7. de immunit. §. 2. num. 8. Mouentur. Primò, quia domus Episcopali non debet ab Eccleſia diſtare, ſed illi eſſe conſigua, cap. Episcopopus, de conſecrat. diſt. 3. & cap. Episcopopus vſum. 41. diſt. Si ergo diſtat non debet immunitate gaudere. Secundò, quia conſuetudine, & vſu forenſi ſic eſt receptum, vt teſtatur Couar. 2. var. cap. 20. num. 5. Decian. ſupra. Tertio, quia hæc immunitas conceditur ob locum ſacrum, qui eſt Eccleſia, domus verò Episcopali vitra 40. paſſus exiſtens, neque eſt Eccleſia, neque illius conſignis. Ergo.

21. In hæc re dicendum eſt ferè ex omnium ſententia, ſi domus Episcopali capellam ſeu oratorium habeat, vt regulatim habet, gaudere immunitate, etiamſi vitra 40. paſſus Eccleſiæ exiſtat: videtur enim iam ratione capellæ ſacer, & religioſus locus eſſe: ſic pluribus ſimant Anaſt. Germ. de ſacrorum immunit. lib. 3. cap. 16. ſub. num. 46. Farinac. in append. de immunit. cap. 17. num. 273. Alexand. Ambroſin. de immunit.

libert. Ecclesie, cap. 10. num. 7. & consentiunt Decian. & Bonacin. *supra*.

22 At si capella caret, est prima sententia probabilis sit, probabilior mihi videtur in puncto iuris privilegio immunitatis gaudere, etiam si ultra 40. passus exiit. Tum quia expressè, & sine ulla limitatione in *suprad. cap. id. constitutum*, conceditur domui Episcopali hoc privilegium. Ergo limitandum non est, cum favorabile sit, & pium. Tum quia si intra 40. passus deberet domus Episcopalis existere, ut hoc privilegio gauderet, nulla ei specialis prerogativa conceditur, quæ non concedatur cuilibet alteri domui Ecclesie; vel canonico-rum ibidem existentium: cum iis omnibus in satis probabili sententia hoc privilegium concessum sit. Tum quia privilegium non conceditur; quia ipsa domus Episcopi canonice deputata sit divinis officiis: nulla enim talis est, neque quia Ecclesie adheret tanquam aliquid illius, ut cæmeterium, sacristia, atrium, &c. Alias carere domibus hæc esset prerogativa concedenda; sed conceditur in reverentiam, & decorem dignitatis Episcopalis, quæ est suprema dignitas in Ecclesia. Ob hæc ergo rationem merito debetur illi hæc prerogativa. Denique domui habenti capellam, seu oratorium omnes conveniunt hæc prerogativa debita esse, sed ob capellam, aut oratorium priuatum: quale communiter Episcopi habent, non debetur, sicut neque ipsi priuato oratorio. Ergo dicendum est debita esse ob Episcopalem dignitatem: sic ex communi sententia Nauarr. *Man. cap. 25. num. 18. Analt. Germ. de sacrosanct. immunit. libro tertio cap. 16. num. 45. Tufchus præf. verbo Ecclesia, concl. 9. num. 11. & concl. 10. num. 8. Suarez 2.1. de relig. cap. 9. n. 9. Plures alios referens Farinac. de carcer. q. 28. num. 38. & in append. de immunit. cap. 17. n. 27. Dixi in puncto iuris verius esse, hoc privilegium immunitatis palato Episcopi ultra 40. passus ab Ecclesia existenti deberi, ut lo-cum dare consuetudini, si legitime præscripta est; quia cum iuri aduersa non sit, breuiori tempore introduci potest: sic Suar. *dicto cap. 9. num. 9. fin.* & ita hæc esse consuetudinem receptam testatur Couar. *dicto cap. 20. num. 5. Decian. & Bonac. in prior sententia relati. Ex his constat aduersantium argumen-torum solutio: licet enim domus Episcopi ultra 40. passus exiit contra debitum ius, non obinde immunitate priuari debet, si à consuetudine non priuetur.**

23 Decimo tertio extendunt aliqui hoc privilegium im-munitatis ad domos illustrissimorum Cardinalium, non solum in urbe existentium, sed extra. Quod privilegium cum non sit in iure fundatum, debet ex privilegio, vel ex consuetudine haberi, quæ consuetudo introduci potuit ob similitudinem, quam habent cum Episcopali bus domibus: si enim iis hæc prærogativa conceditur, & Cardinalibus Ecclesie Principibus con-cedenda videtur: & ita docuit Nauarr. *supra. cap. 25. num. 18. in fine. Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 25. num. 15. in fine. Clarus præf. §. fin. quasi. 70. vers.* item adde Tufch. verbo Ecclesia, *con-clus. §. n. 12. Marian. Ital. de immunit. Ecclesia, lib. 1. cap. 4. §. 9. n. 22. Cæterum hæc consuetudo (si forte aliquando viguit) con-stitutionibus Greg. XI I I. & Sixti V. sublata est, ut testatur Farin. de carcerib. q. 28. n. 48. & in append. de immunit. c. 17. n. 27. 4.*

24 Decimo quarto extenditur communiter à Doctoribus hoc privilegium ad tabernaculum Eucharistie, si ad illam habeat, vel ad sacerdotem Eucharistiam portantem, ad quem si reus confugiat, affirmant Doctores turum esse, non minus quam si ad Ecclesiam confugisset. Quia cum tora hæc immu-nitas Ecclesie ob reverentiam Eucharistie sanctissime ibidem existeris introducta sit, sequitur ipsam Eucharistie potius de-beri, ac proinde illam amplectentem immunitate gaudere, sic innumeris referens Farin. *de carcerib. q. 28. n. 11. & in append. de immunit. cap. 17. num. 27. 5. Petr. Gregor. sintag. iuris, lib. 33. cap. 2. n. 14. Tufchus præf. verbo Ecclesia, concl. 10. num. 33. Analt. Germ. de sacros. immunit. lib. 3. cap. 26. n. 51. At ut bene aduertit Suar. 2.1. de relig. lib. 3. cap. 9. sub n. 10. Bonac. *disf. 3. de primo decal. præcepto q. 7. §. 2. n. 11. cum glossa in cap. quasi-tum 13. q. 2. Couar. 2. var. cap. 20. n. 6. Hoc privilegium non habetur in iure, ac proinde solum ex consuetudine introduci potuit, & merito: quia hæc consuetudo pietatem fovet, & devotionem, & reverentiam in hoc sanctissimum, & diuinis-simum sacramentum excitat. Quare consuetudo expectanda est, & iuxta illam casus decidendus.**

25 Decimo quinto extenditur ab aliquibus hoc privilegium ad status Principis, quæ tanquam Ecclesie sacros reddunt delinquentes illic confugiens ex *leg. unica. Cod. de his qui ad status confugiant*, & ex *leg. 1. Cod. de his qui ad Ecclesias confugiant, leg. capitalium §. ad status. ff. de penis. & alibi. & tradit Petr. Gregor. sintag. iuris lib. 33. cap. 21. n. 11. & 12. & Hostien. Anchar. Ioann. And. c. Ecclesia, de immunit. Eccles. & alij plures relati à Decian. & Farinac. locis referendis. Verum hæc immunitas tamen viget, sacra non est, neque inter im-munitates Ecclesie enumeranda. Tum quia non est à Pontifice introducta. Tum quia non est in reverentiam divini cultus, sed in honorem humani Principis. Adde consuetudine hæc immunitatem politicam sublatam esse 160 quod plures illa abu-terentur, testatur Decian. *tract. crim. lib. 6. c. 2. n. 5. Farinac. de Ferd. de Castro Sum. Mor. Pars 1. 1.**

carcerib. q. 28. num. 49. & in append. de immunit. cap. 17. n. 27. 8.

PUNCTUM VII.

Quæ personæ gaudeant hoc immunitatis privilegio.

- 1 Omnibus Christianis baptizatis hoc privilegium concessum est.
- 2 Interdictus ab ingressu Ecclesie hac immunitate gaudet, ta-metsi aliqui contra sentiant.
- 3 Excommunicatus ab hoc privilegio non excluditur.
- 4 Hæreticus in aliis criminibus ab hæresi, gaudet hac immuni-tate secundum probabilior sententiam.
- 5 Infidèles communiter Doctores negant hac immunitate gau-dere.
- 6 Contrarium alij affirmant.
- 7 Distinctione conciliantur sententia.
- 8 Quando reputatur infidelis confugiens ad Ecclesiam vel le conuertit, vel conversionem simulare.
- 9 Banniti, & condemnati in criminibus exceptis, non gaudent immunitate. Secus si ex solis iudicis, seu in contumacia condemnati sint.
- 10 Captus, & in carcerem reclusus si ad Ecclesiam fracto carcere confugiat, gaudet immunitate.
- 11 At fortiori gaudet, si captus à ministris ex eorum se manibus liberet.
- 12 Item si ad supplicium pergens ad Ecclesiam confugit.
- 13 Si sine data custodia redeundi ad carcerem, ad Ecclesiam con-fugias, gaudet immunitate, tametsi alij contra sen-tiant.
- 14 Clerici comparatione iudicum secularium gaudent immuni-tate.
- 15 Comparatione iudicum Ecclesiasticorum non gaudent in cri-minibus exceptis: in aliis vero plures Doctores censent non gaudere.
- 16 Alij è contra affirmant.
- 17 Vtraque sententia probabilis, sed negans est probabilior atten-ta consuetudine.
- 18 Satisfit rationibus n. 16. adductis.
- 19 Seruus confugiens ad Ecclesiam qua immunitate gaudeat comparatione domini.

Omnibus Christianis baptizatis cuiuscunque conditio-nis existant (exceptis casibus in iure expressis, de quibus infra) hoc privilegium immunitatis concessum est, ut constat ex *cap. inter alia, de immunit. Eccles. cap. frater, cap. minor. si quis contumax 17. q. 4.* Quapropter siue liber sit, siue seruus, siue nobilis, siue ignobilis, siue iuuenis, siue senex hoc privilegio gaudet, ut bene probat Guicert. *præf. q. civil. lib. 3. q. 1. n. 7.* Ratio est. Tum quia Deus non est acceptor personarum: Tum quia hæc qualitas seruitutis, vel libertatis, nobilitatis, vel ignobilitatis accidentaria est.

Sed circa hæc regulam dubitatur. Primum, an interdictus ab ingressu Ecclesie gaudeat hac immunitate: Negat Felin. *cap. à nobis, de Exception. num. 5.* Summa confessorum *tit. de immu-nit. Eccles. q. 5.* Mouentur. Tum quia non debet Ecclesia eum recipere, quem à se per interdictum excludit. Tum quia sic in-grediens videtur aduersus Ecclesie prohibitionem delinquere, cuius aditus illi est interdictus. Ergo frustra eius auxilium im-ploret, *cap. quia frustra, de usuris.* Sed omnino dicendum est gaudere hoc privilegio. Tum quia interdicti censura non habet hunc effectum priuandi personam interdictam hac immu-nitate, ut ex iis quæ diximus de interdicto constat. Tum quia interdictus non priuatur ab ingressu Ecclesie materiali, sed for-mali, scilicet ab ingressu Ecclesie in ordine ad audienda diuina officia. Tum quia non delinquit contra censuram interdicti, qui ob vitandam grauem penam ad Ecclesiam confugit, etiam tem-pore diuinorum officiorum, quia necessitate compulsus illic confugit: sic pluribus firmat Farinac. *in append. de immunit. c. 2. n. 44. Suar. 2.1. de relig. lib. 3. cap. 10. n. 4. Alexand. Ambrosin. de immunit. Ecclesia. c. 8. n. 12. Bonac. *disf. 3. q. 7. §. 3. n. 8.**

Secundo dubitatur: An excommunicatus excludatur ab hoc privilegio? Et ratio dubitandi est. Tum quia non decet Ecclesiam fauere iis, qui Ecclesie rebelles sunt. Tum quia excom-municatus ab Ecclesie, & fidelium participatione est exclusus. Ergo est exclusus ab hoc privilegio: & ita tenet Felin. & Sum. Confess. locis precedenti n. allegatis. Sed omnino tenendum est contrarium cum Farinac. *supra. & de carcerib. q. 28. n. 39. & 40. Suarez num. 4. Bonacin. n. 9. Ambrosin. num. 12. Tufchus verbo Ecclesia, concl. 10. num. 26. Iulius Clarus lib. 5. §. fin. q. 30. n. 18. Azor. 1. p. lib. 9. c. 9. post. vers. quid de pagano Cou. 2. var. cap. 20. n. 11. Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 26. n. 3. & aliis. Ratio est. Tum quia excommunicatio non habet hunc effectum priuandi excommunicatum immunitate, & ex alia parte omnibus locis factis est hæc immunitas concessa absque*